Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS 367/2006/EK RENDELETE

(2006. február 27.)

a 2026/97/EK rendelet 18. cikkének megfelelő lejárati felülvizsgálatot követően az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

(HL L 68., 2006.3.8., 15. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács 1288/2006/EK rendelete (2006. augusztus 25.)	L 236	1	2006.8.31.
►M2	A Tanács 1124/2007/EK rendelete (2007. szeptember 28.)	L 255	1	2007.9.29.
►M3	A Tanács 15/2009/EK rendelete (2009. január 8.)	L 6	1	2009.1.10.
►M4	A Tanács 579/2010/EU végrehajtási rendelete (2010. június 29.)	L 168	1	2010.7.2.
►M5	A Tanács 806/2010/EU végrehajtási rendelete (2010. szeptember 13.)	L 242	6	2010.9.15.

▼B

A TANÁCS 367/2006/EK RENDELETE

(2006. február 27.)

a 2026/97/EK rendelet 18. cikkének megfelelő lejárati felülvizsgálatot követően az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 18. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. AZ UGYANEZEN TERMÉK VONATKOZÁSÁBAN MEGLÉVŐ INTÉZKEDÉSEK ÉS BEFEJEZETT VIZSGÁLATOK

(1) A Tanács a 2597/1999/EK rendelettel [2] végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az ex 3920 62 19 és az ex 3920 62 90 KN-kód alá tartozó és Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fóliára (a továbbiakban: végleges kiegyenlítő intézkedések). Az intézkedések az egyedileg megnevezett exportőröktől származó behozatalra kivetett, 3,8 % és 19,1 % közötti *ad valore*m vám, míg minden más vállalat vonatkozásában 19,1 %-os maradványvám formáját öltötték.

(2) A Tanács az 1676/2001/EK rendelettel [3] végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó PET-fólia behozatalára. Az intézkedések az Indiából származó PET-fólia behozatalára 0 % és 62,6 % közötti *ad valorem* vám formáját öltötték (a továbbiakban: végleges dömpingellenes intézkedések), öt indiai vállalkozás – az Ester Industries Limited (a továbbiakban: Ester), a Flex Industries Limited (a továbbiakban: Flex), a Garware Polyester Limited (a továbbiakban: Garware), az MTZ Polyesters Limited (a továbbiakban: MTZ) és a Polyplex Corporation Limited (a továbbiakban: Polyplex) – kivételével, amelyek részéről kötelezettségvállalást fogadtak el a 2001/645/EK bizottsági határozattal [4].

(3) Meg kell említeni, hogy a korábban MTZ Polyesters Limited néven ismert vállalat nevet változtatott. Új neve MTZ Polyfilms Limited. Ez a névváltoztatás nem befolyásolta a 2597/1999/EK tanácsi rendelet megállapításait, valamint a vállalat jogát arra,

---

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 316., 1999.12.10., 1. o.
[3] HL L 227., 2001.8.23., 1. o.
[4] HL L 227., 2001.8.23., 56. o.

▼B

hogy részesüljön az előző neve alatt érvényes egyéni vámtételben. A Bizottság 2005. február 17-én, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetett értesítésben ([1]) jelentette be az MTZ névváltoztatását. Megjegyzendő továbbá, hogy 2005 júliusától az MTZ címe is megváltozott, a vállalat tulajdonosaiban, szerkezetében vagy működésében azonban nem történt változás. A vállalat címét ezért módosítani kell.

(4) A Tanács az 1975/2004/EK ([2]) és 1976/2004/EK rendelettel ([3]) kiterjesztette az Indiából származó PET-fólia behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő és dömpingellenes intézkedéseket ugyanezen termék Brazíliából és Izraelből szállított behozatalára, függetlenül attól, hogy azt Brazíliából vagy Izraelből származóként jelölték-e meg.

(5) A Bizottság 2002. június 28-án részleges közbenső felülvizsgálatot ([4]) indított, ami az alaprendelet 19. cikkének megfelelően a végleges kiegyenlítő intézkedések formájára és különösen egy indiai exportáló gyártó által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadhatóságának megvizsgálására korlátozódott. A vizsgálatot a 365/2006/EK tanácsi rendelet ([5]) zárta le.

(6) A Bizottság 2003. november 22-én részleges közbenső felülvizsgálatot ([6]) indított, ami a végleges dömpingellenes intézkedések formájára korlátozódott. Ezt a vizsgálatot a 365/2006/EK tanácsi rendelet zárta le.

(7) A Bizottság 2005. január 4-én részleges közbenső felülvizsgálatot ([7]) indított, ami a végleges dömpingellenes intézkedések szintjére korlátozódott. A vizsgálatot a 365/2006/EK tanácsi rendelet zárta le, amely módosította a végleges dömpingellenes intézkedések szintjét.

(8) A Bizottság 2005. augusztus 23-án megindította az 1975/2004/EK és az 1976/2004/EK bizottsági rendelet felülvizsgálatát ([8]), egy izraeli gyártónak a kiterjesztett intézkedések alóli mentesítése iránti kérelme vonatkozásában. Ezt a vizsgálatot a 101/2006/EK tanácsi rendelet zárta le.

2. LEJÁRATI FELÜLVIZSGÁLATI KÉRELEM

(9) A hatályban lévő végleges kiegyenlítő intézkedések hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítés közzétételét ([9]) követően a Bizottság kérelmet kapott a 2597/1999/EK tanácsi rendeletnek az alaprendelet 18. cikkének megfelelő lejárati felülvizsgálata megindítására hasonló termékek közösségi gyártóitól, azaz a DuPont Teijin Films, a Mitsubishi Polyester Film GmbH, a Nuroll SpA és a Toray Plastics Europe vállalatoktól (a továbbiakban: kérelmezők). A kérelmezők a PET-fólia teljes közösségi gyártásának jelentős, ebben az esetben 50 % feletti részét képviselik.

([1]) HL C 40., 2005.2.17., 8. o.
([2]) HL L 342., 2004.11.18., 1. o. A legutóbb a 101/2006/EK rendelettel (HL L 17., 2006.1.21., 1. o.) módosított rendelet.
([3]) HL L 342., 2004.11.18., 8. o. A legutóbb a 101/2006/EK rendelettel módosított rendelet.
([4]) HL C 154., 2002.6.28., 2. o.
([5]) Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.
([6]) HL C 281., 2003.11.22., 4. o.
([7]) HL C 1., 2005.1.4., 5. o.
([8]) HL L 218., 2005.8.23., 3. o.
([9]) HL C 62., 2004.3.11., 4. o.

▼B

(10) A kérelem indokolása az volt, hogy az intézkedések lejárata valószínűleg a támogatás folytatódását vagy megismétlődését és a közösségi ipar sérelmét eredményezné.

(11) A lejárati felülvizsgálat megindítása előtt és az alaprendelet 10. cikkének (9) bekezdésével, valamint 22. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság értesítette India kormányát arról, hogy egy teljeskörűen dokumentált, felülvizsgálat iránti kérelmet kapott, és konzultációra hívta meg India kormányát a panasz tartalma tekintetében a helyzet tisztázása és egy kölcsönösen elfogadott megoldás elérése céljából. A Bizottság azonban nem kapott semmiféle választ India kormányától a konzultációra vonatkozó ajánlatával kapcsolatban.

3. A LEJÁRATI FELÜLVIZSGÁLAT MEGINDÍTÁSA

(12) A Bizottság megvizsgálta a kérelmezők által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte az alaprendelet 18. cikkének rendelkezéseivel összhangban történő felülvizsgálat megindításához. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság megindította a 2597/1999/EK rendelet lejárati felülvizsgálatát, az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([1]) történő közzétételével.

4. VIZSGÁLATI IDŐSZAK

(13) A vizsgálati időszak a 2003. október 1. és 2004. szeptember 30. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: a lejárati vizsgálati időszak). A sérelem összefüggéseiben a tendenciák vizsgálata 2001. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig terjedt (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak).

5. A VIZSGÁLATBAN ÉRINTETT FELEK

(14) A Bizottság hivatalosan értesítette a kérelmezőket, más ismert közösségi gyártókat, exportáló gyártókat, importőröket, alkatrészgyártókat, felhasználókat és India kormányát a vizsgálat megindításáról. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak álláspontjuk írásbeli kifejtésére. Valamennyi érdekelt félnek biztosították a meghallgatást, aki azt kérte és igazolta, hogy sajátos okok állnak fenn meghallgatására. A felek által beterjesztett írásbeli és szóbeli észrevételeket tanulmányozták, és adott esetben figyelembe vették.

(15) A PET-fólia kérelemben megnevezett, kétségtelenül nagyszámú indiai exportáló gyártójára tekintettel a támogatás vizsgálatára használt mintavételi technikákat az alaprendelet 27. cikkével összhangban közzétették a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben. A mintavétel szükségességének eldöntésére, és amennyiben szükséges, a minta kiválasztására, minden exportáló gyártót felkértek a jelentkezésre, és az érintett termékkel kapcsolatban a vizsgálati időszak során folytatott tevékenységükről a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megadott alapadatok szolgáltatására. A benyújtott információk megvizsgálását követően, és az együttműködési hajlandóságot mutató exportáló gyártók nagy száma miatt a mintavétel szükségességéről született döntés.

([1]) HL C 306., 2004.12.10., 2. o.

▼B

(16) A Bizottság minden olyan érdekelt fél részére kérdőíveket küldött, akikről tudott, vagy akik a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megadott határidőkön belül jelentkeztek. Négy közösségi gyártótól, nyolc exportáló gyártótól, egy importőr/felhasználótól, egy alkatrészgyártótól és India kormányától érkeztek válaszok.

(17) A nyolc indiai exportáló gyártó közül négy vállalatot (az Ester, a Flex, a Garware és a Jindal Poly Films Limited [a továbbiakban: Jindal]) választottak be a mintába. Úgy találták, hogy ezek alkotják a termelés, az értékesítés és a PET-fólia Közösségbe történő exportja olyan legnagyobb reprezentatív mennyiségét, amely a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen megvizsgálható, az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

(18) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetett értesítés ([1]) útján bejelentette, hogy a korábban Jindal Polyester Limited néven ismert vállalat megváltoztatta címét. A vállalat címét ezért módosítani kell.

(19) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetett értesítés ([2]) útján bejelentette, hogy a korábban Jindal Polyester Limited néven ismert vállalat nevét Jindal Poly Films Limitedre változtatta. A vállalat nevét ezért módosítani kell.

(20) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden információt, amit szükségesnek tartott a támogatás és a sérelem, valamint annak meghatározására, hogy fennáll-e a valószínűsége a támogatás és a sérelem folytatódásának vagy megismétlődésének, valamint hogy az intézkedések fenntartása a Közösség érdekében állna-e. Ellenőrző látogatásokra került sor az alábbi érdekelt felek telephelyein:

a) **Közösségi gyártók**

— DuPont Teijin Films, Luxemburg és Middlesbrough, Egyesült Királyság,

— Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Németország,

— Nuroll SpA, Pignataro Maggiore, Olaszország,

— Toray Plastics Europe, Miribel, Franciaország;

b) **India kormánya**

— Kereskedelmi Minisztérium, Új-Delhi;

c) **Exportáló gyártók Indiában**

— Ester Industries Limited, Új-Delhi,

— Flex Industries Limited, Új-Delhi,

— Garware Polyester Limited, Aurangabad,

— Ester Industries Limited, Új-Delhi;

d) **Importőr/felhasználó**

— Coveme SpA, San Lazzaro di Savena, Olaszország;

([1]) HL C 189., 2002.8.9., 34. o.
([2]) HL C 297., 2004.12.2., 2. o.

▼B

e) **Alkatrészgyártó**

— Oxxynova GmbH, Marl, Németország.

6. KÖZZÉTÉTEL

(21) Az alaprendelet 30. cikke értelmében India kormányát és a többi érdekelt felet értesítették az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján az intézkedések folytatását javasolni szándékozzák. A felek elegendő időkeretet kaptak észrevételeik közzétételére. Egyes felek írásban nyújtották be észrevételeiket. Emellett India kormányának konzultációt ajánlottak az alaprendelet 10. cikke (11) bekezdése értelmében, amelyet elfogadott. Minden beadványt és észrevételt megfelelő módon figyelembe vettek.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(22) Az e vizsgálatban érintett termék megegyezik a 2597/1999/EK tanácsi rendeletben szabályozott termékkel, nevezetesen az Indiából származó és ex 3920 62 19 és az ex 3920 62 90 KN-kód alá tartozó PET-fóliával (a továbbiakban: az érintett termék).

(23) A vizsgálat megerősítette, hogy az eredeti vizsgálattal megegyezően az érintett termék és az Indiában gyártott és annak belföldi piacán értékesített termék, valamint a közösségi gyártók által a Közösségben előállított és ott értékesített PET-fólia az érintett termékkel azonos fizikai tulajdonságokkal és felhasználással rendelkezik, és így az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdése értelmében hasonló termék.

C. TÁMOGATÁSOK

1. BEVEZETÉS

(24) A felülvizsgálati kérelemben szereplő információk és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján az alábbi, állítólagos támogatás nyújtásával járó rendszereket vizsgálták:

1.1. **Országos rendszerek**

a) Előzetes engedélyezési/előzetes felszabadítási megbízás;

b) vámjogosultsági betétkönyv;

c) különleges gazdasági övezetek/exportorientált egységek;

d) beruházási javak exportösztönzése;

e) vámmentes utánpótlási igazolvány;

f) jövedelemadó-mentesség;

g) exporthitel:

— kivitel előtti,

— kivitel utáni;

h) tőkejuttatások.

▼B

(25) A fenti a)–e) pontban megjelölt rendszerek az 1992. évi külkereskedelmi (fejlesztés és szabályozás) törvényen alapulnak (az 1992. évi 22. sz. törvény), amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja India kormányát, hogy közleményeket adjon ki az export- és importpolitika vonatkozásában. Ezek az „Export- és importpolitikai dokumentumokban" kerülnek összegzésre, amit a Kereskedelmi Minisztérium ad ki ötévenként, és rendszeresen frissítésre kerülnek. Ezen ügy felülvizsgálati időszaka vonatkozásában egy export- és importpolitikai dokumentum, a 2002. április 1.–2007. március 31. időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2002–2007-es export-import politika) bír jelentőséggel. Ezenfelül India kormánya lefekteti a 2002–2007-es export-import politikára vonatkozó eljárásokat is, egy „Eljárási kézikönyv – 2002. április 1.–2007. március 31., I. kötet" (a továbbiakban: HOP I 2002–2007) című kiadványban ([1]). Az Eljárási kézikönyvet ugyancsak rendszeresen frissítik.

(26) Az f) pont alatti rendszer alapja a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény, amelyet a pénzügyi törvény évente módosít.

(27) A g) pont alatti rendszer az 1949. évi banki rendelet 21. és 35A. szakaszán alapul, amelyek lehetővé teszik India Központi Jegybankjának, hogy a kereskedelmi bankoknak az exporthitelek körében utasításokat adjon.

(28) A h) pontban írt rendszer egy olyan *ad hoc* támogatás, amelynek jogszabályi alapját az indiai jogban nem lehetett megállapítani.

1.2. **Regionális rendszerek**

(29) A felülvizsgálati kérelemben szereplő információk és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján a Bizottság számos további rendszert vizsgált, amelyeket állítólag India egyes államaiban a regionális kormányzatok vagy hatóságok nyújtanak.

a) *Uttar Pradesh állam*

— A rendszerek Uttar Pradesh kormányának 1948. évi kereskedelmi adótörvényén (a továbbiakban: UPK) alapulnak.

b) *Maharashtra állam*

— Maharashtra kormányának 1993. évi ösztönzőcsomag-rendszere. E rendszer alapját Maharashtra kormánya Ipari, Energia- és Munkaügyi Minisztériumának állásfoglalásai képezik.

2. ORSZÁGOS RENDSZEREK

2.1. **Előzetes engedélyezési rendszer (a továbbiakban: ALS)/előzetes felszabadítási megbízás (a továbbiakban: ARO)**

a) *Jogalap*

(30) A rendszer részletes leírását a 2002–2007-es export-import politika 4.1.1–4.1.14. bekezdése és a HOP I 2002–2007 4.1–4.30. fejezete tartalmazza.

([1]) India kormánya Kereskedelmi és Ipari Minisztériumának 2002. március 31-i 1/2002–2007. sz. közleménye.

▼B

b) *Jogosultság*

(31) Az ALS hat alrendszerből áll, amelyeket a (32) preambulumbekezdés mutat be részletesen. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság vonatkozásában is eltérőek. A támogató gyártókhoz „kötött” gyártó-exportőrök és exportáló kereskedők jogosultak a tényleges exportra szóló ALS-re és az éves igényre szóló ALS-re. A végső exportőrt támogató gyártó-exportőrök jogosultak ALS-re köztes beszerzéseik vonatkozásában. A fő szerződők, amelyek a 2002–2007-es export-import politika 8.2. bekezdésében említett kváziexport-kategóriák, mint például exportorientált egységek (a továbbiakban: EOU) szállítói jogosultak a kváziexport ALS-re. Végül a gyártó-exportőrök közbenső szállítói jogosultak az ARO alrendszer alapján a kváziexport-kedvezményekre, valamint a fedezett belföldi akkreditívre.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(32) Előzetes engedélyek kiállíthatók az alábbiakra:

i. Tényleges (fizikai) export: Ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártására az alapanyagok vámmentes behozatalát. A „fizikai” ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exporttermékeknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély határozza meg az importengedélyt és exportálási kötelezettséget, valamint az exporttermék fajtáját.

ii. Éves igény: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely nyersanyagot az adott termékcsoportba tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoportba tartozó és az ilyen vámmentes anyag felhasználásával gyártott bármely termék exportálását választhatja.

iii. Közbenső szállítások: Ez az alrendszer fedi le azon eseteket, amelyekben két gyártó szándékozik egyetlen exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó-exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból kérhet közbenső szállításokra szóló ALS-t. A végső exportőr fejezi be a gyártást, és köteles a befejezett terméket exportálni.

iv. Kváziexport: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fő szerződőnek a 2002–2007-es export-import politika 8.2. bekezdésének b)–(f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriáknak „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagok vámmentes beszerzését. India kormánya szerint a kváziexport azon tranzakciókra utal, amelyekben a szállított áru az országot nem hagyja el. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve hogy az árut Indiában állítják elő, azaz egy EOU-hoz vagy egy különleges gazdasági övezetben (a továbbiakban: SEZ) található vállalathoz történő áruszállításról van szó.

▼B

v. A R O : Az ALS azon jogosultjának, aki közvetlen import helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van azoknak az ARO-k terhére történő beszerzésére. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és az abban meghatározott áruk szállításakor azokat a belföldi szállítóra forgatják. Az ARO forgatása feljogosítja a belföldi szállítót a 2002–2007-es export-import politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló ALS, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére. Az ARO-rendszer a szállítónak téríti vissza az adókat és vámokat, ahelyett hogy az a végső exportőrnek kerülne visszatérítésre a vámok visszatartása/visszatérítése formájában. Az adók/vámok visszatérítése rendelkezésre áll a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra is.

vi. F e d e z e t t b e l f ö l d i a k k r e d i t í v : Ez az alrendszer fedezi az ALS-jogosult felé történő belföldi szállításokat. Az ALS jogosultja kérheti a banktól belföldi akkreditív megnyitását egy belföldi szállító javára. Az engedélyt a bank érvényteleníti közvetlen importra, kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzendő cikkek értéke és mennyisége tekintetében. A belföldi szállító jogosult lesz a 2002–2007-es export-import politika 8.3. bekezdésében említett, kváziexport kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló ALS, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(33) A mintában szereplő négy exportáló gyártó közül csak egy használt ALS-t a vizsgálati időszak során. Pontosabban ez az exportáló gyártó két alrendszert használt, nevezetesen a fenti i. és ii. alpontban megjelöltet. Az említett együttműködő exportáló elmagyarázta, hogy 1999-ben, a végleges kiegyenlítő intézkedések idején alkalmazta a vámjogosultsági betétkönyvet (a továbbiakban: DEPB), azóta viszont a DEPB alkalmazásának befejezése mellett döntött, és az ALS-t kezdte használni.

(34) Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljaira az engedély jogosultjának jogszabályi kötelezettsége az „importált termékek engedély alapján történő elhasználásának és felhasználásának valós és teljes körű”, egy megadott formában történő nyilvántartása (a HOP I 2002–2007 4.30. fejezete), amelyet fogyasztási nyilvántartásnak is neveznek. Az ellenőrzés bizonyította, hogy a vállalat teljeskörűen vezeti a fogyasztási nyilvántartást.

(35) A fenti i. pontban szereplő alrendszer vonatkozásában India kormánya nagyságrendben és értékben is meghatározza mind az importtámogatást, mind az exportkötelezettséget (beleértve a kváziexportot is), és azt az engedélyre felvezeti. Ezen felül az import és export lebonyolításakor az indiai tisztviselőknek fel kell vezetniük az engedélyre a megfelelő tranzakciókat. Az e rendszer alapján engedélyezett behozatal nagyságrendjét India kormánya határozza meg a szabványos nyersanyag-végtermék normák (a továbbiakban: SION-ok) alapján. A SION-ok a legtöbb termék vonatkozásában léteznek, beleértve az érintett terméket, és azokat a HOP I 2002–2007-ben közzétették.

(36) A fenti (32) preambulumbekezdésben (az éves igényre szóló ALS) felsorolt ii. alrendszer esetében csak az importtámogatás értékét tüntetik fel az engedélyen. Az engedély jogosultja köteles

▼B

„nyilvántartani a kapcsolatot az importált termékek és az azokból előállított termékek között” (a HOP I 2002–2007 4.24A. bekezdés c) pontja).

(37) Az importált alapanyagok nem átruházhatók, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállítástól számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 18 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként hat hónapra).

(38) Az ellenőrzés bizonyította és a fogyasztási nyilvántartásban is az szerepelt, hogy az 1 kg PET-fólia előállításához szükséges kulcsfontosságú nyersanyag vállalati felhasználási hányadosa alacsonyabb volt, mint a megfelelő SION. Más szóval az együttműködő exportőrnek lehetősége volt a SION-nak megfelelő mennyiségű nyersanyag vámmentes importjára, azaz az előállítási folyamatban szükséges mennyiségnél nagyobb mennyiség behozatalára. A társaság állította, hogy India kormánya ki fogja igazítani a többletjuttatásokat az engedély lejáratakor, azaz harminc hónappal az engedély kiállítása után – lásd a fenti (37) preambulumbekezdést –, mivel általános gyakorlat a két alkalommal történő hat hónapos meghosszabbítás kihasználása. Azonban, mivel az első engedélyt 2003. január 31-én állították ki a vállalatnak, az nem volt képes alátámasztani állításait a Bizottság szolgálatai által 2005. májusban végzett helyszíni ellenőrzés során. 2005 decemberében, amikor a vállalat megtette észrevételét a közzététellel kapcsolatban, nem szolgáltatott bizonyítékot arra nézve, hogy a többlet-vámelengedést kiigazították. Ezek a SION-ok egyértelműen többlet-vámvisszatérítéshez vezetnek. India kormánya nem szolgáltatott semmiféle bizonyítékot annak igazolására, hogy következetesen kiigazítaná a többlet-vámelengedéseket az engedély lejáratakor, továbbá arra sem, hogy létezne egy ésszerű rendszer a többlet-vámelengedés kiigazítására.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(39) A közzétételt követően India kormánya jelezte, hogy 2005 során három alkalommal módosította az ALS-t, hogy többek között hatékonyabban ellenőrizhesse az ALS exportáló gyártók általi alkalmazását, valamint hogy a módosítások és a javított ellenőrzési módszerek ne vezessenek többlet-vámelengedéshez. Ezért azt követelték, hogy az ALS általi támogatásokat, amelyeket a számítás tartalmazott, ne egyenlítsék ki.

(40) Megjegyzendő, hogy az ALS-ben bekövetkezett említett változások a vizsgálati időszakot követően és a Bizottság szolgálatainak ellenőrző látogatása után léptek hatályba, ezért gyakorlati alkalmazásukat nem lehetett ellenőrzni. Emellett 2005. október 10-én kiadott nyilvános értesítés által a HOP I 2002–2007 4.26. bekezdése a következőképpen egészült ki: „az engedélyező hatóság eljárást kezdeményez az engedélyessel szemben, ha az nem a megfelelően kitöltött 23. függeléket (a fogyasztási nyilvántartás másik elnevezése) nem nyújtja be”. Azt azonban nem jelezték, miből állna ez az intézkedés.

(41) Ezért úgy tekinthető, hogy az indiai hatóságok által bevezetett fenti módosításokat gyakorlati végrehajtásuk során nem ellenőrizték. Emellett a fogyasztási nyilvántartás benyújtásának elmaradása esetén fellépő következményekről sincs információ. Az alábbi következtetéseket ezért a vizsgálati időszak során tett megállapításokra alapozzák.

▼B

e) *Következtetés*

(42) Az importvámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz India kormánya olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttatott.

(43) Ezen túlmenően a fizikai exportra szóló ALS és az éves igényre szóló ALS egyértelműen exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok ezen rendszerek alapján nem juthatnak hozzá a kedvezményekhez.

(44) Az ebben az esetben használt alrendszerek nem minősíthetők megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Azok nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalommeghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezményrendszer fogalommeghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. India kormánya nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét vagy eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az érintett termék vonatkozásában a SION-ok nem voltak megfelelően pontosak. A SION-ok önmagukban nem tekinthetők a tényleges fogyasztás ellenőrzési rendszerének, mert e túlzottan nagyvonalú szabványos normák nem teszik lehetővé India kormánya számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű nyersanyag fogyott az exporttermelésben. Továbbá nem történt meg az India kormánya általi hatékony ellenőrzés a fogyasztási nyilvántartás alapján sem.

(45) Az alrendszerek emiatt kiegyenlíthetők.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(46) Az ALS-t használó exportőr támogatásának kiszámítása a következőképpen történt. A számláló a vizsgálati időszak során az érintett termékhez a két ALS-alrendszer alapján importált anyagok vonatkozásában az importvámok kiesése (az alap behozatali vám és kiegészítő vámok), (a továbbiakban: számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a nevező a vizsgálati időszakban az érintett termékből elért exportforgalom.

(47) A rendszert használó vállalat a vizsgálati időszakban 6,0 %-os támogatást kapott.

▼B

2.2. **Vámjogosultsági betétkönyv (a továbbiakban: DEPB)**

a) *Jogalap*

(48) A rendszer részletes leírását a 2002–2007-es export-import politika 4.3. bekezdése és a HOP I 2002–2007 4. fejezete tartalmazza. Az eredeti vizsgálat idején kétféle vámjogosultsági betétkönyv létezett – a kivitel előtti és a kivitel utáni. 2000 áprilisában megszüntették a DEPB kivitel előtti változatát, ezért a vizsgálat csak az állítólagos támogatás kivitel utáni formáját vizsgálta.

b) *Jogosultság*

(49) E rendszerre jogosult minden gyártó-exportőr és exportáló kereskedő. Három vállalatról állapították meg, hogy a vizsgálati időszakban hasznot húzott e rendszerből.

c) *A DEPB gyakorlati végrehajtása*

(50) A jogosult exportőr kérhet DEPB-hitelt, amelyet a rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok a legtöbb termék vonatkozásában meghatározták az ilyen DEPB-hányadot, beleértve az érintett terméket is. A hányad meghatározása a SION-ok alapján történik, számításba véve az alapanyagok feltételezett importtartalmát és az ilyen feltételezett import vámterhét, tekintet nélkül az importvámok tényleges megfizetésére.

(51) Az e rendszerre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció idején az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságok felé arról, hogy az export a DEPB alapján történik. Az áruk exportálása érdekében az indiai vámhatóságok – a feladási eljárás során – kiállítanak egy export-szállítólevelet. Ez az okirat többek között feltünteti az adott exporttranzakcióra adandó DEPB-hitel összegét. Az exportőr ekkor tudja meg, hogy milyen kedvezményben fog részesülni. Amint a vámhatóságok kiállították az export-szállítólevelet, India kormánya nem mérlegelheti a DEPB-hitel megadását. A kedvezmény kiszámítására szolgáló, vonatkozó DEPB-hányad az, amely az exportnyilatkozat megtételekor érvényben volt. Ennélfogva nincs lehetőség a kedvezmény szintjének visszamenőleges hatályú módosítására.

(52) Megállapításra került az is, hogy az indiai számviteli standardokkal összhangban a DEPB-hitel az exportkötelezettség teljesítéskor elkönyvelhető eredményszemléletben, azaz a kereskedelmi számlákból származó bevételként. Az ilyen hitelek felhasználhatók a vámok kifizetésére a korlátozás nélkül importálható bármely termék későbbi importja vonatkozásában, a beruházási javak kivételével. Az ilyen hitelre behozott áruk a belföldi piacon (forgalmi adó kötelezettség mellett) értékesíthetők. A DEPB-hitelek szabadon átruházhatók és a kiállítástól számított 12 hónapig érvényesek.

▼B

(53) A DEPB-hitel iránti kérelem 25, elektronikus kitöltés esetén pedig korlátlan számú exporttranzakciót foglalhat magában. Valójában nincsenek szigorú határidők a DEPB-hitel vonatkozásában, mert a HOP I 2002–2007 4.47. fejezetében említett határidőket mindig az adott DEPB-kérelemben szereplő legutolsó exporttranzakciótól számítják.

(54) India kormánya és egy exportőr felhívta a Bizottság szolgálatainak figyelmét arra, hogy a rendszer hamarosan meg fog szűnni, és azt egy állítólagosan „WTO-kompatibilis” rendszer váltja majd fel. Az eredeti tervek szerint a DEPB 2005. április 1-jén járt volna le. Mivel azonban a helyébe lépő rendszer még nem volt végrehajtható állapotban, a DEPB létezését 2006. április 1-jéig meghosszabbították. Amennyiben az új rendszer addig nem lesz működőképes, a DEPB szükség szerinti időn át hatályban marad.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(55) A közzétételt követően India kormánya és két exportáló, akik e rendszerben kedvezményben részesültek, megtették észrevételeiket a fenti DEPB-elemzéssel kapcsolatban. Jelezték, hogy i. DEPB-hitel állítólagosan csak akkor kapható, ha az exportált áruk kiindulási (input) anyagait importvám terheli; ii. megkérdőjelezték a Bizottság eredményelszámoláson alapuló számítási módszerét, mivel az 1999-ben lefolytatott, a végleges kiegyenlítő intézkedésekhez vezető eredeti eljárás során a beérkezett bevételekre alapuló számítási módszert használtak; iii. az eljárás azonnali leállítását kérték a DEPB-vel kapcsolatosan azzal az indokkal, hogy India kormánya 2006. április 1-jei hatállyal bejelentette annak megszüntetését; továbbá iv. azt állították, hogy amennyiben a DEPB továbbra is a számításokban maradna, az sértené a kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás (ACSM) 27. cikkét, amely a fejlődő országoknak szóló támogatásokról szól.

(56) Az i. állítást India kormánya vagy az exportálók nem támasztották alá további bizonyítékkal. Az állítás ellentmond az (50)–(53) preambulumbekezdésben említett megállapításoknak. Az állítást ezért elutasították.

(57) A ii. állítás esetén a vizsgálat során alkalmazott módszer célja az, hogy jobban tükrözze a támogatásnak az együttműködő exportálók pénzügyi helyzetére gyakorolt hatását egy adott vizsgálati időszak során. E tekintetben azt vették figyelembe, hogy a haszon a címzetthez jut, amikor e rendszer szerint exporttranzakciót hajtanak végre. Ezt többek között az is megerősíti, hogy a DEPB-hitelek könyvelését eredményelszámolás alapján, az indiai számviteli előírások szerint végzik. Megjegyzendő továbbá, hogy ezt a módszert a Bizottság szolgálatai már több alkalommal használták, elsősorban a grafitelektróda rendszerek esetében ([1]), és ez a módszer nem eredményezi a rendszer teljes átértékelését, amelyet mindig kiegyenlíthetőnek találtak. Az állítást ezért elutasítják.

([1]) 1628/2004/EK tanácsi rendelet, HL L 295., 2004.9.18., 4. o. ((13) preambulumbekezdés).

▼B

(58) A iii. állítás esetében valóban megállapították, hogy India kormánya bejelentette a DEPB megszüntetését. A DEPB-t eredetileg 2005. március 31-jén szüntették volna meg, India kormánya azonban elhalasztotta az intézkedést 2005. szeptember 30-ig, majd ismét meghosszabbította a rendszer érvényességét 2006. április 1-jéig. E körülmények között egyelőre kétséges, vajon a DEPB valóban eltörlésre kerül-e 2006. április 1-jétől (lásd a (123) preambulumbekezdést).

(59) A fenti iv. állítás tekintetében nincs szó az ASCM 27. cikkében szereplő, a fejlődő országokra vonatkozó rendelkezések megsértéséről. Az említett cikk valójában nem akadályozza meg a WTO tagját egy másik tag szubvencióinak káros hatásait kivédő kiegyenlítő intézkedések meghozatalában. Mivel a DEPB-t kiegyenlíthetőnek találták, az állítást elutasítják.

e) *A DEPB-vel kapcsolatos következtetések*

(60) A DEPB az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatást nyújt. A DEPB-hitel India kormánya pénzügyi hozzájárulása, mivel a hitelt végül is fel lehet használni behozatali vámok kiegyenlítésére, ezzel csökkentve India kormánya egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a DEPB-hitel az exportőrnek kedvezményt juttat, mivel javítja a vállalat likviditását.

(61) Ezen túlmenően a DEPB egyértelműen exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető.

(62) Ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Az nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalommeghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezményrendszer fogalommeghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen behozott termékek felhasználására a termelési folyamatban, így a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számították ki. Ezen túlmenően nem működik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termékhez, és hogy vajon történt-e túlfizetés az importvámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i. pontjának, valamint II. és III. melléklete értelmében véve. Végül minden exportőr jogosult a DEPB-támogatásokra, függetlenül attól, hogy egyáltalán importál-e nyersanyagot. A támogatás elnyeréséhez elegendő, hogy az exportőr árukat vigyen ki, anélkül hogy igazolnia kellene azt, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a DEPB igénybevételére, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható nyersanyagot.

▼B

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(63) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a felülvizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló kedvezmény alapján kell kiszámítani. Ebben a vonatkozásban úgy tekintették, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor a rendszer alapján az exporttranzakciót végrehajtotta. Jelenleg India kormánya felelős a vámokról való lemondásért, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül.

(64) A fentiekre figyelemmel indokolt lehet a DEPB alapján kapott juttatásokat a vizsgálati időszak során az e rendszer alapján végzett valamennyi exporttranzakció vonatkozásában kapott hitelek összegében meghatározni.

(65) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás összegének mint számlálónak kiszámításához a hitelek összegéből indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak.

(66) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összegek kerültek elosztásra, a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és odaítélésére nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozással került sor. A vizsgálati időszak alatt három vállalat húzott hasznot a rendszerből, s ezek 9,0 % és 11,0 % közötti támogatásban részesültek.

2.3. **Exportorientált egységek (a továbbiakban: EOU-k) rendszere/különleges gazdasági övezetek (a továbbiakban: SEZ) rendszere**

a) *Jogalap*

(67) A rendszer részletes leírását a 2002–2007-es export-import politika és a HOP I 2002–2007 6. (EOU) és 7. (SEZ) bekezdése tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(68) A kizárólag kereskedelemmel foglalkozó vállalatok kivételével valamennyi olyan vállalat megalapítható a SEZ vagy EOU rendszerek alatt, amely elvileg vállalja, hogy teljes árutermelését, illetve szolgáltatásnyújtását exportra végzi. Egy vállalatról állapították meg, hogy a vizsgálati időszak alatt hasznot húzott az EOU rendszerből.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(69) A SEZ-ek külön körbekerített, vámmentes enklávék, és a 2002–2007-es export-import politika azokat a kereskedelmi műveletek, a vámok és az adózás alkalmazásában külföldi területnek minősíti.

(70) Az EOU ezzel szemben földrajzilag rugalmasabb, és Indiában bárhol létrehozható. Ez a rendszer a SEZ-t egészíti ki.

▼B

(71) Az EOU- vagy SEZ-jogállás iránti kérelemnek részletes adatokat kell tartalmaznia a következő öt évre, többek között a tervezett termelési mennyiségekről, az export előrevetített értékéről, az importszükségletekről és a belföldi szükségletekről. Ha a hatóságok elfogadják a vállalat kérelmét, közlik az elfogadás feltételeit. A SEZ/EOU alapján működő vállalatként történő elismerésről szóló megállapodás öt évig érvényes. A megállapodás megújítható újabb időtartamokra.

(72) A 2002–2007-es export-import politika szerint az EOU vagy a SEZ alapvető kötelezettsége nettó valutabevétel (a továbbiakban: NFE) elérése, azaz a referencia-időszakban (öt év) az export összértékének meg kell haladnia az importált javak összértékét.

(73) Az EOU/SEZ-egységek a következő engedményekre jogosultak:

i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyasztási cikkek) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;

ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;

iii. a helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése;

iv. lehetőség a termelés egy részének belföldi értékesítésére a késztermék esetében alkalmazandó vámok megfizetése mellett, ami kivételt jelent az alól az általános követelmény alól, amelynek értelmében valamennyi terméket külföldön kell értékesíteni;

v. a jövedelemadóról szóló törvény 10A. vagy 10B. szakasza alapján mentesség az exporteladásokból befolyó nyereségre rendes körülmények között kivetett jövedelemadó fizetése alól a működés megkezdésétől számított tíz éven át, de legkésőbb 2010-ig;

vi. lehetőség arra, hogy a törzsrészvények 100 %-a külföldi tulajdonban legyen.

(74) Az e rendszerekbe tartozó egységek vámszabad egységek, melyek működését a vámtörvény 65. szakaszának megfelelően vámtisztviselők felügyelik. A törvény értelmében kötelesek teljes behozatalukról, az importált anyagok fogyasztásáról és felhasználásáról, valamint kivitelükről az előírt formában megfelelő elszámolást vezetni. Ezeket a dokumentumokat („negyedéves és éves beszámolók”) rendszeresen be kell nyújtani az illetékes hatóságoknak. Azonban „egyáltalán nem kötelesek (valamely EOU- vagy SEZ-egység) arra, hogy összekapcsolják valamennyi importszállítmányukat annak exportmegfelelőjével, más egységeknek történő átadásokkal, belföldi területre történő eladásokkal vagy készletekkel”, amint azt a HOP I 2002–2007 14-I. függelékének 10.2. bekezdése és 14-II. függelékének 13.2. bekezdése tartalmazza.

(75) A belföldi eladások feladása és nyilvántartása önbevallási alapon történik. Az EOU exportszállítmányainak feladását egy olyan vám/jövedéki tisztviselő felügyeli, aki állandóan az EOU-ban teljesít szolgálatot.

▼B

(76) Ebben az esetben az EOU-rendszert csak egy együttműködő exportőr használta a vizsgálati időszak egy része alatt. Mivel a kérelmező a SEZ támogatási rendszert nem vette igénybe, e rendszer kiegyenlíthetőségét nem szükséges vizsgálni. Az EOU-t igénybe vevő együttműködő exportőr a rendszert a nyersanyagok és beruházási javak vámmentes behozatalára és a helyben beszerzett áruk után megfizetett központi forgalmi adó visszafizetésére használta. Ez az exportőr nem használta ki a nyersanyagok importvámjára vonatkozó mentességet, mivel az EOU-konstrukció a PET-fólia gyártására PET-forgácsot használ nyersanyagként. Ezeket a PET-forgácsokat az említett vállalat egy másik egységében állítják elő az ALS keretében beszerzett nyersanyagokból. Így a vállalat a fenti (73) preambulumbekezdés i. és iii. pontjában írt kedvezményeket vette igénybe.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(77) Az egyik vállalat, amely kihasználta az EOU-konstrukció keretében kapott kedvezményeket, észrevételeket tett a megfelelő támogatási határérték kiszámításának egyes részleteire. Ha az észrevételek jogosnak bizonyultak, a számításokat kiigazították.

e) *Az EOU-val kapcsolatos következtetések*

(78) Az EOU kétféle behozatali vám („alapvám” és „különleges kiegészítő vám”) alóli mentessége, valamint a központi forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében India kormánya pénzügyi hozzájárulásának minősül. A rendszer hiányában egyébként esedékes kormányzati bevételek kiesnek, így emellett az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti kedvezményt is biztosítja az EOU-nak, mivel hozzájárul likviditásához azáltal, hogy az egyébként esedékes vámokat nem kell megfizetnie.

(79) Így az alapvám és a különleges kiegészítő vám alóli mentesség, valamint a forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke értelmében vett támogatást képez. Azok az exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatások, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyediek és kiegyenlíthetőek. Az EOU 2002–2007-es export-import politika 6.1. bekezdésében meghatározott exportcélkitűzése elengedhetetlen feltétele az ösztönzők elnyerésének.

(80) Ezenfelül bebizonyosodott, hogy India kormánya nem rendelkezik hatékony ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással annak igazolására, hogy a vámmentesen és forgalmiadó-mentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Ezenfelül a beruházási javak vámmentessége egyértelműen nem megengedett vám-visszatérítési rendszer.

(81) India kormánya nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagok vonatkozásában, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja), továbbá azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet vámelengedés.

▼B

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(82) Ennek megfelelően a kiegyenlíthető kedvezmény a felülvizsgálati időszak alatt az importra egyébként esedékes, elengedett behozatali vámok (az alapvám és a különleges kiegészítő vám) összege, valamint a visszatérített forgalmi adó.

i. A központi forgalmi adó visszatérítése az értékesítésre beszerzett javak vonatkozásában

(83) A számláló meghatározása a következőképpen történt. A rendszert használó exportőr támogatási összegének kiszámítása a vizsgálati időszakban a termelési ágazat részére eszközölt beszerzések, azaz többek között alkatrészek és csomagolóanyagok vonatkozásában visszatérített forgalmi adó alapján történt. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(84) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeg került elosztásra a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és annak odaítélése nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozással történt. Az így kapott támogatási kulcs 0,02 % volt.

ii. Importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség és a központi forgalmiadó-visszatérítés a beruházási javak esetében

(85) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a rendszert használó vállalatnak juttatott kedvezmény kiszámítása az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok és a beszerzett beruházási javak vonatkozásában visszatérített forgalmi adó, mindkettő az érintett termék iparágában az ilyen beruházási javak szokásos amortizációját tükröző időre vetítve. Ezt követően sor került a fenti módon kiszámított és a vizsgálati időszakhoz rendelhető összeg kiigazítására: az ezen időszakra eső kamatok hozzáadása azt a célt szolgálta, hogy az összeg tükrözze a kedvezmény értékének időbeli alakulását, s így lehetővé váljon annak az összkedvezménynek a meghatározása, amelyben a kedvezményezett a vizsgált támogatási rendszer révén részesült. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjakat levonták a támogatási összeg (számláló) kiszámításakor. Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során az ágazat által megvalósított kiviteli forgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. Az így kapott támogatási kulcs 5,0 % volt.

(86) Így az EOU-rendszer alapján az érintett vállalat összesített támogatási kulcsa eléri az 5,0 %-ot.

▼B

2.4. **Beruházási javak exportösztönzési rendszere (a továbbiakban: EPCG)**

a) *Jogalap*

(87) A rendszer részletes leírását a 2002–2007-es export-import politika 5. fejezete és a HOP I 2002–2007 5. fejezete tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(88) E rendszer igénybevételére a támogató gyártókhoz „kötött” gyártó-exportőrök és az exportáló kereskedők jogosultak. A mintában szereplő négy vállalatról állapították meg, hogy a vizsgálati időszak alatt hasznot húztak e rendszerből.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(89) Az exportkötelezettség feltételével a vállalat csökkentett vámtétellel importálhat (új, és 2003 április óta legfeljebb tízéves, használt) beruházási javakat. E célból India kormánya kérelem alapján és díjfizetés ellenében kiállít egy EPCG-engedélyt. 2000 április óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. 2000. március 31-ig 11 %-os tényleges vámtétel (beleértve a 10 %-os vámpótlékot), és nagy értékű behozatal esetén 0 %-os vámtétel volt érvényben. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(90) A közzétételt követően India kormánya azt állította, hogy az eljárás során, amely a kedvezmény teljes összegének megállapítása érdekében a kamatok hozzáadásával jár, nincs alapja azon feltételezésnek, hogy egy vállalat kölcsönökkel finanszírozta volna a további vám teljes összegét, ezért a vizsgálati időszak idején figyelembe kell venni az egyes vállalatoknál az adósság–-saját tőke arányát, és a számításhoz csak egy arányos összeget kell használni.

(91) Úgy ítélték meg, hogy tekintet nélkül arra, egy vállalat pénzkölcsönből vagy saját forrásaiból finanszírozta-e vámjait, ez mindenképpen költségekkel jár. Kölcsön esetén ez az összeg a fizetendő kamat. Saját forrás esetén a költség az a kamat, amely a befektetésekből származott volna. Az érvelést ezért elutasították.

(92) Három vállalat, amely részesült az EPCG keretében nyújtott kedvezményekben, kisebb észrevételeket tett a megfelelő támogatási határérték kiszámításának egyes részleteire. Ha az észrevételek jogosnak bizonyultak, a számításokat kiigazították.

e) *Az EPCG-vel kapcsolatos következtetések*

(93) Az EPCG az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikke (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsökkentés India kormánya részéről pénzügyi hozzájárulás, mivel ez az engedmény csökkenti India kormánya egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja a vállalat likviditását.

▼B

(94) Az EPCG továbbá az exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül az nem nyerhető el. Az ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül.

(95) Ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i. tétele meghatározza, mivel azokat nem használják el az exportált termékek előállítása során.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(96) A számláló meghatározása a következőképpen történt. A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámoknak a PET-fólia iparágában az ilyen beruházási javak szokásos amortizációját tükröző időre való kivetítésével számították ki. Ezen összeghez hozzáadták a kamatot, az idők során juttatott kedvezmény teljes értékének tükrözése érdekében. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(97) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt. A mintában szereplő négy vállalat által kapott támogatás 1,3 % és 2,7 % között volt.

2.5. **Vámmentes utánpótlási igazolvány (a továbbiakban: DFRC)**

a) *Jogalap*

(98) A rendszer jogalapja a 2002–2007-es export-import politika 4.2.1–4.2.7. bekezdése és a HOP I 2002–2007 4.31–4.36. bekezdése.

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(99) Mivel a mintában szereplő négy vállalat közül egy sem élt a DFRC nyújtotta kedvezményekkel, a DFRC kiegyenlíthetőségével kapcsolatban további elemzés nem szükséges.

2.6. **Jövedelemadó-mentességi rendszer (a továbbiakban: ITES)**

a) *Jogalap*

(100) E rendszer jogalapját a pénzügyi törvény által évente módosított 1961. évi jövedelemadóról szóló törvény (a továbbiakban: ITA) tartalmazza. A pénzügyi törvény minden évben meghatározza az adóbeszedés alapját, valamint az igényelhető különféle mentességeket és kedvezményeket. Az exportáló vállalatok igényelhetik az adómentességet az ITA 10A, 10B és 80HCC szakasza alapján.

▼B

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(101) Mivel a mintában szereplő négy társaság közül egy sem élt az ITA 10A és 10B szakasza alapján járó kedvezményekkel, az ITA 10A és 10B szakasza kiegyenlíthetőségének további elemzése nem szükséges.

(102) A vizsgált exportőrök közül kettő jelezte, hogy részesültek az exportértékesítések eredménye vonatkozásában az ITA 80HHC szakasza alapján járó részleges jövedelemadó-mentesség kedvezményeiben. Mivel azonban az ITA e rendelkezését a 2004. április 1-jétől2005. március 31-ig tartó időszakban megszüntették, ez a kérelmezőnek a 2004. március 31-e utáni időszakban semmiféle kedvezményt nem biztosított. Ezért az ITA 80HHC szakasza alapján járó előnyöket nem kell kiegyenlíteni, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

2.7. **Exporthitelrendszer (a továbbiakban: ECS)**

a) *Jogalap*

(103) A rendszert az Indiai Központi Jegybank „Master Circular IECD No. 5/04.02.01/2002–03” (Külföldi valutában nyújtott exporthitel) és „Master Circular IECD No. 10/04.02.01/2003–04” (Rúpiában nyújtott exporthitel) című körrendeletében ismerteti részletesen, melyet valamennyi indiai kereskedelmi banknak megküld.

b) *Jogosultság*

(104) Ezt a rendszert a gyártó-exportőrök és az exportáló kereskedők jogosultak igénybe venni. Három vállalatról állapították meg, hogy a vizsgálati időszakban hasznot húzott e rendszerből.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(105) E rendszer keretében a kereskedelmi bankok által az exportőröknek adható exporthitelek vonatkozásában az Indiai Központi Jegybank kötelező maximális kamatlábat állapít meg indiai rúpiában és devizában egyaránt, „annak érdekében, hogy az exportőrök nemzetközileg is versenyképes kamatterhek mellett vehessenek igénybe hiteleket”. Az exporthitelrendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhiteleik meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.

(106) Az Indiai Központi Jegybank említett körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(107) Két, az ECS keretében támogatásban részesült vállalat kisebb észrevételeket fűzött a megfelelő támogatási határérték kiszámításának egyes részleteihez. Ha ezek az észrevételek jogosnak bizonyultak, a számításokat kiigazították.

▼B

e) *Az ECS-sel kapcsolatos következtetések*

(108) Először is a kamatköltségeknek a pusztán a piaci feltételek által szabályozott hitelköltségekhez képest történő csökkentése az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az ilyen exportőrnek nyújtott kedvezménynek minősül. Annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Az Indiai Központi Jegybank államháztartási szerv, s ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében rögzített fogalommeghatározás értelmében „kormányzatnak" minősül, és utasítja a kereskedelmi bankokat az exportáló vállalatoknak kedvezményes finanszírozás nyújtására. Ez a kedvezményes finanszírozás olyan támogatással egyenértékű, amely egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, s ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(109) A támogatás összegének kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetendő kamat, és azon kamatösszeg között jelentkezik, amelyet a kérelmezőnek abban az esetben kellett volna megfizetnie, ha a kamatláb megegyezett volna a szokásos kereskedelmi hitelek esetében alkalmazott kamatlábbal. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes kiviteli forgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. A mintában szereplő négy vállalat élt az ECS alapján biztosított kedvezményekkel. Az általuk kapott támogatás összege 0,01 % és 1,3 % között volt.

2.8. **Tőkejuttatások**

(110) Mivel a mintában szereplő négy vállalat egyike sem kapott kedvezményeket ezen *ad hoc* rendszer alapján, annak kiegyenlíthetősége vonatkozásában további elemzés nem szükséges.

3. REGIONÁLIS RENDSZEREK

3.1. **Uttar Pradesh kormányának ösztönzőcsomag-rendszere**

(111) Megállapították, hogy az exportáló gyártók nem vették igénybe Uttar Pradesh kormányának ösztönzőcsomag-rendszerét.

3.2. **Maharashtra kormányának ösztönzőcsomag-rendszere (a továbbiakban: PSI)**

a) *Jogalap*

(112) Maharashtra kormánya 1964 óta ösztönzőket biztosított az iparnak az állam fejletlenebb területeire történő elterjesztése érdekében, az állam fejlődő régióiban újonnan terjeszkedő egységek alapításához, az „ösztönzők csomagrendszere" néven ismert rendszer keretében. A rendszert bevezetése óta számos alkalommal

▼B

módosították; 1993. október 1. és 2001. március 31. között az „1993-as rendszer” volt érvényben, míg a legutóbbi módosítást, a „2001-es rendszert”2001. március 31-én vezették be, és 2006. március 31-ig fog működni. A Maharashtra kormánya által működtetett PSI több alrendszerből áll, amelyek közül a fontosabbak: i. helyiforgalmiadó-mentesség; és ii. a helyi adó visszatérítése.

b) *Jogosultság*

(113) A jogosultság megszerzéséhez a vállalatoknak a kevéssé fejlett területeken kell befektetniük, új ipari létesítmény alapításával vagy meglévő ipari létesítmény bővítésére vagy diverzifikációjára történő nagy mértékű tőkebefektetés eszközlésével. E területeket gazdasági fejlettségüktől függően sorolták be különböző kategóriákba (például alacsony fejlettségű fejlett terület, kevésbé fejlett terület, legkevésbé fejlett terület). Az ösztönzők kialakításához a fő szempont az a terület, amelyen a vállalkozás található vagy létrejön, illetve a befektetés nagysága.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(114) Mentesség a helyi forgalmi adó alól – Az áruk után rendszerint meg kell fizetni a központi forgalmi adót (az államközi eladások vonatkozásában), vagy a tranzakciók lebonyolításának államától/államaitól függő különböző szintű állami forgalmi adót (az államon belüli értékesítésekre). Nem terheli forgalmi adó az áruk behozatalát vagy kivitelét, míg a belföldi értékesítések a vonatkozó mértékű forgalmi adó hatálya alá tartoznak. A mentességi rendszer alapján a kijelölt egységeknek eladási ügyleteik vonatkozásában egyáltalán nem kell forgalmi adót beszedniük. Hasonlóképpen, a kijelölt egységek mentesülnek a helyi forgalmi adó alól az olyan szállítótól eszközölt árubeszerzéseikre, aki maga is jogosult a rendszerre. Míg az eladási tranzakció nem biztosít kedvezményt a kijelölt eladó egységnek, a vételi tranzakció kedvezményt juttat a kijelölt beszerző egységnek. A mintában szereplő négy exportáló gyártó közül kettőnek volt a Maharashtra kormánya által nyújtott PSI igénybevételére jogosult egy-egy egysége a vizsgálati időszak során. A rendszer alapján e két egység mentesült a forgalmi adó alól a mentességi rendszer igénybevételére jogosult szállítóktól eszközölt egyes belföldi beszerzései vonatkozásában.

(115) A helyi adó visszatérítése – A helyi adót India helyi önkormányzatai szedik azon áruk vonatkozásában, amelyek belépnek egy város vagy kerület területi határain. Az ipari vállalkozások jogosultak a helyi adónak a Maharashtra kormánya általi visszatérítésére, ha létesítményük az állam területén belül egyes meghatározott városokban vagy kerületekben van. A visszatéríthető teljes összeget az állóeszközberuházás 100 %-ában korlátozták. A vizsgálati időszak alatt a Maharashtra kormánya által nyújtott PSI-re jogosult egységgel rendelkező fenti vállalat közül csak az egyikről állapították meg, hogy igénybe vette a helyi adó Maharashtra kormánya általi visszatérítésének kedvezményét.

d) *Közzétételi megjegyzések*

(116) Az egyik vállalat, amely a Maharashtra kormánya által nyújtott PSI keretében kedvezményben részesült, kisebb észrevételeket tett a megfelelő támogatási határérték kiszámításainak egyes részleteivel kapcsolatban. Ha az észrevételek jogosnak bizonyultak, a számításokat kiigazították.

▼B

e) *A Maharashtra kormánya által nyújtott PSI-vel kapcsolatos következtetések*

(117) A Maharashtra kormánya által nyújtott PSI az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett támogatást nyújt. A fent megvizsgált két alrendszer Maharashtra kormánya részéről pénzügyi hozzájárulást képez, mivel az engedmény csökkenti Maharashtra kormánya egyébként esedékes bevételét. Ezen túlmenően a mentesség/visszatérítés a vállalatnak kedvezményt juttat, mivel javítja a vállalat likviditását.

(118) A rendszer csak azon vállalatok számára elérhető, amelyek Maharashtra állam joghatósága alatt egy kijelölt földrajzi területen eszközöltek befektetést. Nem elérhető az e területeken kívül található vállalatok számára. A kedvezmény szintje az érintett terület szerint különböző. A rendszer egyedi, és ennélfogva kiegyenlíthető az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése a) pontjával és 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(119) A forgalmi adó mentesség vonatkozásában a támogatás összegének kiszámítása a felülvizsgálati időszak alatt egyébként megfizetendő azon forgalmi adó összege alapján történt, amelyet a rendszer alapján nem fizettek meg. Hasonlóképpen, a helyi adó vonatkozásában az exportőr kedvezményét a vizsgálati időszakban visszatérített adó összegeként számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összegeket (számláló) vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra, mivel a támogatás nem exportteljesítmény függvénye, s odaítélésére nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozással került sor. Ezen időszakban két vállalat részesült kedvezményben e rendszerekből. Az általuk kapott támogatás összege 1,6 % volt.

4. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

(120) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban értékarányosan kifejezve, a megvizsgált exportőrök szerint 11,7 % és 15,2 % között volt. E támogatási összegek meghaladják alaprendelet 14. cikke (5) bekezdése a) és b) pontjában említett *de minimis* értékhatárt.

(121) Ezért megállapították, hogy az alaprendelet 18. cikke értelmében a támogatást a vizsgálati időszak során folytatták.

RENDSZER	ALS	DEPB	EOU	EPCG	ECS	Az Maharashtra kormánya által nyújtott-PSI	**Összesen**
VÁLLALAT	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Ltd	0	11,0	0	1,3	0,5	0	**12,8**
Flex Industries Ltd	0	9,0	0	2,7	elhanyagolható	0	**11,7**
Garware Polyester Ltd	0	10,5	0	1,5	1,3	1,6	**14,9**
Jindal Poly Films Ltd	6,0	0	5,0	2,2	0,4	1,6	**15,2**

▼B

D. **A TÁMOGATÁS FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE**

(122) Az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy a hatályban lévő intézkedések lejárata a támogatás valószínű folytatódásához vagy megismétlődéséhez vezetne-e.

(123) Megállapításra került, hogy a vizsgálati időszakban az érintett termék mintavétellel érintett indiai exportőrei továbbra is élvezték az indiai hatóságok kiegyenlíthető támogatását. Egy vállalat kivételével a felülvizsgálat során tapasztalt támogatási kulcs magasabb az eredeti vizsgálat alatt megállapított hányadnál. Míg megszűntek egyes programok (mint például a kivitel előtti DEPB), az 1999-ben nem létező más programokat (mint az ALS) kiegyenlítendőnek találtak a jelenlegi felülvizsgálat során. A fent elemzett támogatási rendszerek ismétlődő kedvezményeket nyújtanak. A DEPB kivételével (lásd az (54) preambulumbekezdést) nincs arra utaló jel, hogy e programok lejárnának vagy módosításra kerülnének a belátható jövőben. India kormánya szerint a DEPB-t felváltó rendszer hatálybalépését legkorábban 2006. április 1-jére tervezik. A DEPB rendszernek az állítólag WTO-kompatibilis rendszerrel – amelyről a Bizottság információval nem rendelkezik – való felváltása nyomán létrejövő helyzetet a megfelelő időben értékelni kell. Megjegyzendő az is, hogy az együttműködő exportálók egyike, aki korábban a DEPB keretében részesült kedvezményekben, a jelenlegi vizsgálat vizsgálati időszak során már nem részesült ebben (lásd a (33) preambulumbekezdést). Ez az exportáló azonban a jelenlegi vizsgálat vizsgálati időszaka során részesült az ALS-ból, amely szintén egyfajta vám-visszatérítési rendszer. Amennyiben a DEPB csakugyan megszűnik 2006. április 1-jén, és az exportőrök e dátumtól nem részesülnek kedvezményben, valószínűnek tartják a támogatásnak a DEPB-t megközelítő szintű folytatását egy alternatív kiegyenlítő rendszeren (ALS) keresztül. Időközben az érintett termék exportőrei továbbra is részesülni fognak a kiegyenlíthető támogatásokban. Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy az érintett termék minden exportőre jogosult a vizsgáltak közül számos programra. Ilyen körülmények között ésszerűnek tartható azon következtetés levonása, hogy a támogatás valószínűleg a jövőben is folytatódni fog.

(124) Mivel bemutatásra került, hogy a felülvizsgálat idején a támogatás folytatódott és a jövőben is valószínűleg folytatódni fog, nem bír jelentőséggel a támogatás megismétlődésének kérdése.

E. **KÖZÖSSÉGI IPAR**

1. KÖZÖSSÉGI TERMELÉS

(125) A Közösségen belül hasonló terméket tíz gyártó állít elő, akik az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében a teljes közösségi termelést alkotják.

▼B

2. KÖZÖSSÉGI IPAR

(126) Meg kell jegyezni, hogy az eredeti vizsgálati időszakban a közösségi ipar nyolc gyártóból állt. A két új gyártó az új tagállamokban székhellyel rendelkező gyártó. A vállalatok közül hat nem támogatta a kérelmet és nem működött együtt a felülvizsgálatban. A következő négy gyártó támogatta a panaszt és vállalta az együttműködést:

— DuPont Teijin Films,

— Mitsubishi Polyester Film GmbH,

— Nuroll SpA,

— Toray Plastics Europe.

(127) Ezek a vállalatok teljeskörűen együttműködtek a vizsgálatban. E gyártók képviselték a teljes közösségi termelés 86 %-át a vizsgálati időszak alatt.

(128) Ennélfogva a fenti négy közösségi gyártót a hasonló termékek teljes közösségi termelése nagyobb részét képviselőnek tekintették. Ezért a fenti négy közösségi gyártót az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése és 10. cikkének (8) bekezdése értelmében a közösségi ipart alkotónak tekintették, és a továbbiakban azokra „közösségi ipar”-ként történik hivatkozás.

F. **A KÖZÖSSÉGI PIACON FENNÁLLÓ HELYZET**

1. ELŐZETES MEGJEGYZÉS

(129) A következő ártrendek az Eurostat importárain alapulnak, és tartalmazzák mind a hagyományos, mind adott esetben a dömpingellenes vámokat és a behozatalt követően felmerülő, becsült költségeket.

2. FOGYASZTÁS A KÖZÖSSÉGI PIACON

(130) A közösségi fogyasztás megállapítása a közösségi ipar közösségi piacon elért értékesítési mennyiségei, az Eurostat valamennyi EU-behozatalra vonatkozó adatai és a többi közösségi gyártó közösségi piacon elért értékesítési mennyiségei alapján történt.

(131) 2001 és a vizsgálati időszak között a közösségi fogyasztás 7 %-kal csökkent. Pontosabban, 2001 és 2002 folyamán nagyjából változatlan volt, majd 6 százalékponttal esett 2002 és 2003 között, és végül a vizsgálati időszakban egy százalékponttal hanyatlott.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Teljes EK-fogyasztás (tonnában)	271 417	271 787	253 890	251 491
Index (2001=100)	*100*	*100*	*94*	*93*

3. AZ ÉRINTETT ORSZÁGBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

(132) Az érintett országból származó import mennyisége 107 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban és a vizsgálati időszak alatt elérte az 5 %-os piaci részesedésnek megfelelő 12 679 tonnás szintet. Az eredeti vizsgálat időszakában az érintett ország piaci részesedése 9,6 % volt, de 2001-ben, az intézkedések bevezetését követően 2,3 %-ra esett.

▼B

(133) Az érintett országból érkező behozatal árai kis mértékben, 2 %-kal növekedtek 2001 és 2003 között, azaz a végleges kiegyenlítő intézkedések bevezetése után, de aztán a vizsgálati időszakban 5 százalékponttal csökkentek.

(134) A minták egyenkénti összehasonlítása alapján a vizsgálat megmutatta, hogy az érintett országból származó behozatal az együttműködő exportálótól függően a vizsgálati időszakban 2–21 %-kal a közösségi ipar árai alatt történt. Ezt az összehasonlítást a Közösségbe exportáló együttműködö exportőrök tényleges exportárai alapján végezték el. Az (5), (6) és (7) preambulumbekezdésben említett vizsgálatok azt bizonyították, hogy a Közösségbe irányuló exportárak nagy részét éppen a végleges dömpingellenes intézkedések keretében elfogadott kötelezettségvállalások által meghatározott minimumimportárak felett rögzítették (lásd a (2) preambulumbekezdést), és az indiai exportárak más harmadik országokba lényegesen alacsonyabbak voltak, mint a Közösségbe irányuló kivitel árai. Ezért, ha az áralákínálási számításokat a más harmadik országokba irányuló export árai alapján számították volna ki, az alákínálás különbözetei nagyobbak lettek volna, mint a fent említett különbözetek.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Az import mennyisége az érintett országból (tonnában)	6 129	7 738	11 520	12 679
Index (2001=100)	*100*	*126*	*188*	*207*
Az érintett országból származó import piaci részesedése	2,3 %	2,8 %	4,5 %	5,0 %
Az érintett országból származó import ára (EUR/tonnában)	2 010	2 025	2 060	1 952
Index (2001=100)	*100*	*101*	*102*	*97*

(135) A (6) preambulumbekezdésben említett vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a kötelezettségvállalások az érintett termék vonatkozásában alkalmatlanok voltak, és azokat vissza kell vonni. Ezen tényezők nagymértékben magyarázattal szolgálnak az Indiából érkező behozatallal kapcsolatos fentebb vázolt tendenciákra, és annak okára, hogy a közösségi ipar miért nem épült fel a múltbeli támogatás hatásaiból (lásd a (161) preambulumbekezdést).

4. A KIJÁTSZÓ JELLEGŰNEK TALÁLT BEHOZATAL

(136) Amint az a fenti (4) preambulumbekezdésben említésre került, azt is megállapították, hogy az Indiából érkező behozatalra vonatkozó rendelkezéseket Brazílián és Izraelen keresztül kijátszották. Ennek következtében 2004 novemberében kiterjesztésre kerültek az Indiából származó PET-fólia behozatalára kivetett végleges kiegyenlítő és dömpingellenes intézkedések ugyanezen termék Brazíliából és Izraelből szállított behozatalára, függetlenül attól, hogy azt Brazíliából vagy Izraelből származóként jelölték-e meg, az eredeti brazíliai és izraeli gyártók által előállított termékek kivételével. Amint az a fenti (8) preambulumbekezdésben említésre került, egy második izraeli gyártót is mentesítettek a kiterjesztett intézkedések alól. A fenti két eljárásra bizonyítékul szolgált az, hogy 2003-ban Brazíliából (10 tonna körül) és Izraelből (180 tonna körül) csak nagyon korlátozott mennyiségű, Közösségbe irányuló behozatal volt eredeti brazil és izraeli gyártóknak tulajdonítható. Emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések fent említett kiterjesztése a lenti (137) és (138) preambulumbekezdésben leírt tendenciák után történt.

▼B

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Az import mennyisége Brazíliából (tonnában)	1 231	2 533	2 159	1 225
A Brazíliából származó import piaci részesedése	*0,5 %*	*0,9 %*	*0,9 %*	*0,5 %*
A Brazíliából származó import ára (EUR/tonnában)	776	1 612	1 628	1 758
Index (2001=100)	*100*	*208*	*210*	*226*
Az import mennyisége Izraelből (tonnában)	3 561	4 338	4 620	4 788
Az Izraelből származó import piaci részesedése	*1,3 %*	*1,6 %*	*1,8 %*	*1,9 %*
Az Izraelből származó import ára (EUR/tonnában)	2 052	1 821	1 678	1 790
Index (2001=100)	*100*	*89*	*82*	*87*

(137) Brazíliából a behozatal nagysága 2001 és 2002 között megduplázódott, kissé csökkent 2003-ban, és végül a vizsgálati időszakban a 2001. évihez közeli szintet ért el, lehetségesen a fent említett, 2004-ben lezajlott kijátszásellenes vizsgálat megindításának következményeként. Hasonlóképpen a Brazíliából érkező behozatal piaci részesedése a 2001. évi 0,5 %-ról 2002-ben 0,9 %-ra nőtt, mielőtt a vizsgálati időszakban 0,5 %-ra visszaesett. 2001-ben a brazil behozatal nagyon alacsony árakon történt. Ezen importárak a figyelembe vett időszakban növekedtek az 1 800 EUR/tonna körüli szint eléréséig, ami kevéssel az indiai importárak alatt marad.

(138) Az izraeli behozatal nagysága a 2001-es 3 600 tonna körüli mennyiségről folyamatosan a vizsgálati időszakban 4 800 tonna körülire növekedett. Az izraeli import piaci részesedése a 2001-es 1,3 %-ról a vizsgálati időszakban 1,9 %-ra növekedett. Az izraeli importárak a 2001-es 2 000 EUR/tonna árról a vizsgálati időszakban 1 800 EUR/tonna körüli értékre csökkentek. A vizsgálati időszakban az izraeli import ára is valamivel az indiai importárak alatt maradt.

5. A KOREAI KÖZTÁRSASÁGBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

(139) Amint azt a (2) preambulumbekezdésben említettük, a Tanács 2001-ben értékvám formájában végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Koreai Köztársaságból származó PET-fólia behozatalára, amelynek mértéke 0 és 13,4 % közötti volt. A Koreai Köztársaságból a Közösségbe behozott PET-fólia mennyisége a fenti intézkedések kivetése után a 2001-es 34 000 tonna körüli értékről a vizsgálati időszakban 23 200 tonna körüli mennyiségre csökkent. A koreai termékek piaci részesedése 2001 és a vizsgálati időszak között ugyancsak körülbelül 3 százalékponttal csökkent. A koreai termékek ára 2001 és 2002 között 7 %-kal csökkent, 2003-ban 3 százalékponttal növekedett, a vizsgálati időszakban pedig további egy százalékponttal. Az Eurostat statisztikái alapján a koreai exportárak következetesen az indiai exportárak felett, de a közösségi ipar árai alatt voltak.

▼B

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Az import mennyisége Dél-Koreából (tonnában)	34 002	30 187	25 631	23 166
A Dél-Koreából származó import piaci részesedése	*12,5 %*	*11,1 %*	*10,1 %*	*9,2 %*
A Dél-Koreából származó import ára (EUR/tonnában)	2 514	2 339	2 422	2 434
Index (2001=100)	*100*	*93*	*96*	*97*

6. BEHOZATAL MÁS ORSZÁGOKBÓL

(140) A fentiekben nem említett többi harmadik országból érkező behozatal a 15 %-os piaci részesedést képviselő 2001-es 41 000 tonnáról a vizsgálati időszakban 40 000 tonna körüli értékre csökkent, ami 16 %-os piaci részesedésnek felelt meg. A piaci részesedés a fogyasztásnak (a nevező) az import csökkenésénél (a számláló) nagyobb mértékű csökkenése miatt nőtt. A fent nem említett többi harmadik országból származó import árai először a 2001-es 5 300 EUR/tonna árról 6 000 EUR/tonnára nőttek 2002-ben, majd a vizsgálati időszakban 4 800 EUR/tonna körüli értékre estek vissza. Ezek az árak lényegesen meghaladták az indiai és a közösségi ipari árakat is. E harmadik országok közül a fő egyedi közösségi exportőr az USA volt, a vizsgálati időszakban 17 500 tonna körüli importált mennyiséggel. Az USA Közösségbe irányuló behozatalának árai (a vizsgálati időszakban 6 700 EUR/tonna körül) ugyancsak a vizsgálati időszak alatt az érintett országból származó behozatal árai és a közösségi gazdasági ágazat árai felett voltak.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
A fent nem említett országokból származó import mennyisége (tonnában)	41 098	31 324	35 093	39 869
A fent nem említett országokból származó import piaci részesedése	*15 %*	*12 %*	*14 %*	*16 %*
A fent nem említett országokból származó import ára (EUR/tonnában)	5 312	6 000	5 125	4 803
Index (2001=100)	*100*	*113*	*96*	*90*

G. **A KÖZÖSSÉGI IPAR GAZDASÁGI HELYZETE**

(141) Az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgált minden releváns, a közösségi ipar helyzetére hatást gyakorló gazdasági tényezőt és mutatót.

1. TERMELÉS

(142) A közösségi ipar termelése 2002-ben a 2001-es termeléshez viszonyítva 10 %-kal nőtt, mielőtt a következő években a 2001-es szintre visszaesett volna, ahol meg is maradt.

▼B

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Termelés (tonnában)	171 142	187 620	171 975	169 288
Index (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*99*

2. KAPACITÁS ÉS KAPACITÁSKIHASZNÁLTSÁG

(143) A termelési kapacitás kis mértékben (3 %-kal) csökkent 2001 és a vizsgálati időszak között. Mivel a termelés a kapacitás kismértékű csökkenése mellett változatlan maradt, a kapacitáskihasználtság ennek eredményeképpen kis mértékben nőtt.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Termelési kapacitás (tonnában)	200 037	202 542	190 393	193 888
Index (2001=100)	*100*	*101*	*95*	*97*
Kapacitáskihasználtság	86 %	93 %	90 %	87 %
Index (2001=100)	*100*	*108*	*106*	*102*

3. KÉSZLETEK

(144) A közösségi ipar zárókészleteinek szintje a 2001-es szinthez képest történő 2002-es jelentős emelkedést követően azóta tartósan csökkent. A vizsgálati időszakban a készletszint 28 %-kal alacsonyabb volt, mint 2001-ben. Mivel azonban a hasonló termékeket rendszerint megrendelésre gyártják, a készletszint nem bír nagy jelentőséggel.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonnában)	22 322	31 479	23 676	16 090
Index (2001=100)	*100*	*141*	*106*	*72*

4. ÉRTÉKESÍTETT MENNYISÉG

(145) A közösségi ipar által a közösségi piacon nem kapcsolódó vevőknek realizált értékesítések 2002-ben először – az intézkedések kivetése után – növekedésnek indultak, majd 12 százalékponttal csökkentek 2002 és a vizsgálati időszak között.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Nem kapcsolt vevőknek eszközölt EK-értékesítések (tonnában)	142 173	156 716	141 959	139 874
Index (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*98*

5. PIACI RÉSZESEDÉS

(146) A közösségi ipar piaci részesedése 2001 és a vizsgálati időszak között mintegy 2 százalékponttal csökkent. Pontosabban a közösségi ipar 2002-ben – a kiegyenlítő és dömpingellenes intézkedések kivetése után – körülbelül 4 százalékpontot nyert, vesztett

▼B

3 százalékpontot 2003-ban, és végül további 1,4 százalékpontot vesztett a vizsgálati időszakban. A tendencia és az elért szint bizonyos mértékű javulás mutatott a kiegyenlítő intézkedések kivetése előtt megfigyeltekkel, amikor a közösségi ipar 57 %-os piaci részesedése 50 % körülire csökkent.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
A közösségi ipar piaci részesedése	61,6 %	65,3 %	60,6 %	59,5 %
Index (2001=100)	*100*	*106*	*98*	*97*

6. NÖVEKEDÉS

(147) 2001 és a vizsgálati időszak között a közösségi fogyasztás 7 %-kal csökkent. A közösségi ipar körülbelül 2 százalékpont piaci részesedést veszített, míg az érintett import 2,7 százalékpont piaci részesedést szerzett.

7. FOGLALKOZTATOTTSÁG

(148) A közösségi iparban a foglalkoztatottság szintje 2001 és a vizsgálati időszak között 8 %-kal csökkent.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatottság az érintett termék előállítása terén	2 323	2 310	2 235	2 134
Index (2001=100)	*100*	*99*	*96*	*92*

8. TERMELÉKENYSÉG

(149) A közösségi ipar munkaerejének termékenysége – egy alkalmazott által évente előállított termék mennyiségében mérve – 2001 és a vizsgálati időszak között 8 %-kal növekedett.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Termelékenység (tonna/munkaerő)	74	81	77	79
Index (2001=100)	*100*	*110*	*104*	*108*

9. ELADÁSI ÁRAK ÉS A BELFÖLDI ÁRAKAT BEFOLYÁSOLÓ TÉNYEZŐK

(150) A közösségi ipar egy egységre jutó eladási ára 2001 és a vizsgálati időszak között 4 %-kal növekedett. Ez az áremelkedés nagyjából a termelés és az alapvető nyersanyagok költsége emelkedésének felel meg, amelyek ugyancsak növekedést mutattak a figyelembe vett időszakban.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Egységár az EK-piacon (EUR/tonnában)	3 010	3 009	3 130	3 118
Index (2001=100)	*100*	*100*	*104*	*104*

▼B

10. MUNKABÉREK

(151) 2001 és a vizsgálati időszak között az alkalmazottankénti átlagos munkabér 12 %-kal nőtt, ez az adat meghaladja az ugyanazon időszakban a Közösség gazdaságában általánosan megfigyelt, egy egységre jutó átlagos munkabérköltség növekedését (ami 6 %).

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Egy alkalmazottra jutó éves munkabérköltség (ezer EUR-ban)	56	60	62	63
Index (2001=100)	*100*	*107*	*110*	*112*

11. BEFEKTETÉSEK

(152) Az érintett termékbe a közösségi ipar által eszközölt befektetések évi mennyisége 2002 óta folyamatosan csökkent. A 2002-es növekedés magyarázható az egy gyártó által egy gyártóüzem és gépek beállításával, és egy másik által egyes gyártási vonalak lezárásának lehetővé tételével kapcsolatban eszközölt befektetésekkel.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Nettó befektetés (ezer EUR-ban)	334 426	38 326	34 979	29 341
Index (2001=100)	*100*	*115*	*105*	*88*

12. JÖVEDELMEZŐSÉG ÉS A BEFEKTETÉSEK MEGTÉRÜLÉSE

(153) A közösségi ipar jövedelmezősége – miközben fokozatos javulást mutatott a figyelembe vett időszakban – mindvégig negatív maradt 2001 (–5,2 %) a vizsgálati időszak (–2,5 %) között. A befektetések megtérülése (ROI) – a befektetések nettó könyv szerinti értékére jutó eredmény százalékában kifejezve – nagyjából a fenti jövedelmezőségi trendet követte a teljes figyelembe vett időszak során.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
A nem kapcsolt vevőknek eszközölt EK-értékesítések jövedelmezősége (a nettó értékesítés %-ában)	–5,2 %	–1,9 %	–2,7 %	–2,5 %
A befektetések megtérülése (ROI) – a befektetések nettó könyvszerinti értékére jutó eredmény százalékában kifejezve	–4,6 %	–1,9 %	–2,9 %	–2,9 %

13. PÉNZFORGALOM ÉS TŐKEEMELÉSI KÉPESSÉG

(154) A pénzforgalmi helyzet 2001 és a vizsgálati időszak között romlott, főként az egyéb nem készpénztételek – mint az eszközök amortizációja és a készletváltozások – miatt.

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Készpénzforgalom (ezer EUR-ban)	44 503	42 047	49 486	32 150
Index (2001=100)	*100*	*94*	*111*	*72*

▼B

(155) A vizsgálat azt mutatta, hogy a közösségi gyártók tőkeigényét kedvezőtlenül befolyásolta nehéz pénzügyi helyzetük. Bár e vállalatok közül több nagy vállalatok része, a tőkeigények nem mindig teljesülnek a kívánt szinten, mivel e csoportokon belül a pénzügyi forrásokat rendszerint a legjövedelmezőbb egységeknek juttatják. Ez a tőkeemelésre való viszonylagos képtelenség kapcsolható a (152) preambulumbekezdésben dokumentált csökkenő befektetésekkel.

14. A TÁMOGATÁS NAGYSÁGRENDJE

(156) A tényleges támogatási kulcsok nagyságrendjének a közösségi iparra gyakorolt hatásai vonatkozásában azokat az érintett országból érkező import mennyisége és árai miatt nem lehet elhanyagolhatónak tekinteni, különösen nem egy olyan átlátható és ennélfogva rendkívül árérzékeny piacon, mint az érintett termék piaca.

15. A KORÁBBI DÖMPINGELT VAGY SZUBVENCIONÁLT BEHOZATAL HATÁSAIBÓL VALÓ FELÉPÜLÉS

(157) Míg a fentiekben megvizsgált mutatók a közösségi ipar gazdasági és pénzügyi helyzetének a végleges kiegyenlítő intézkedések 1999-es, majd a végleges dömpingellenes intézkedések 2001-es kivetését követő némi javulását mutatják, egyben bizonyították azt is, hogy a közösségi ipar még mindig törékeny és sérülékeny.

16. KÖVETKEZTETÉS

(158) Amint azt a (132)–(135) preambulumbekezdésben bemutatásra került, megduplázódott az érintett országból érkező behozatal mennyisége 2001 és a vizsgálati időszak között. A fogyasztásnak ugyanezen időszak alatt bekövetkezett 7 %-os csökkenése miatt ez az indiai termelők piaci részesedésének jelentős emelkedésére vezetett, a 2001-es 2,3 %-ról 5,0 %-ra a vizsgálati időszakban. Ugyanakkor az Indiából a Közösségbe irányuló import árai viszonylag állandóak maradtak -2 000 EUR/tonna körüli szinten –, ezzel lényegesen a közösségi ipar árai alatt maradva.

(159) 2001 és a vizsgálati időszak között az alábbi mutatók változtak kedvezően: a közösségi ipar kapacitáskihasználtsága és termelékenysége nőtt, míg a zárókészletek csökkentek. 2001 és a vizsgálati időszak között nőtt az egységre jutó eladási ár, a nyersanyagok költségével együtt, a jövedelmezőség javult, de negatív maradt a vizsgálati időszakban, akárcsak a befektetések megtérülése. A munkabérek kedvezően változtak.

(160) Ezzel ellentétesen a következő mutatók alakultak kedvezőtlenül: kis mértékben csökkent a közösségi ipar piaci részesedése, a termelés és a termelési kapacitás csökkent, az értékesített mennyiség csökkent, valamint csökkent a foglalkoztatottság, az összesített készpénzforgalom és a befektetések. Emiatt a közösségi ipar vegyes tendenciákat mutat 2001 óta: míg néhány mutató kedvező változásokat mutat, számos más mutató kedvezőtlen tendenciát jelez.

▼B

(161) Ha a fenti trendeket az ideiglenes és végleges kiegyenlítő intézkedéseket kivető rendeletekben leírtakkal összevetjük, ismét vegyes értékelésre jutunk. A piaci részesedését illetően a közösségi ipar körülbelül 2 százalékpontot vesztett 2001 és a vizsgálati időszak között, míg csaknem 7 %-ot a végleges kiegyenlítő intézkedések elfogadását megelőző négy évben. Ennélfogva az intézkedések egyik céljukat, nevezetesen a piaci részesedés csökkenésének lassítását elérőnek minősíthetők. Másrészről azonban a közösségi ipar jövedelmezősége a vizsgálati időszakban rosszabb, mint a végleges kiegyenlítő intézkedések kivetése előtt volt. Ha az intézkedések kijátszására a Brazíliából és Izraelből érkező importtal nem került volna sor, a helyzet kedvezőbb lehetne. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az intézkedések hatékonyságát – és ezzel a közösségi ipar káros helyzetét gyógyító hatását – komolyan aláásta az a tény, hogy a kötelezettségvállalások nem működtek megfelelően, amint az említésre került a (135) preambulumbekezdésben.

(162) Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a közösségi ipar helyzete nem javult az elvárt mértékben a végleges kiegyenlítő és dömpingellenes intézkedések kivetését követően. A közösségi ipar helyzete ezért még mindig törékeny.

(163) Az eredeti intézkedések kijátszásán és azon tényen felül, hogy a kötelezettségvállalás nem érte el a kívánt hatást, elemezték azt is, hogy más tényezők – így például a más országokból érkező behozatal, vagy a közösségi ipar hatékonyságának feltételezett hiánya – magyarázhatják-e a közösségi ipar szegényes pénzügyi helyzetét. E tekintetben megállapításra került, hogy nem zárható ki a Koreai Köztársaságból érkező behozatal és a csökkenő fogyasztás bizonyos mértékű hatása a törékeny helyzetre. De e két tényező elszigetelten nem magyarázza a közösségi ipar jelenlegi helyzetét. Ezen túlmenően, végső soron az bír jelentőséggel, hogy a közösségi ipar miként alakulna a kiegyenlítő intézkedések hiányában, és hogy fennáll-e a károsodás megismétlődésének kockázata. A következő szakaszban e kérdés vizsgálatára kerül sor.

(164) A közzétételt követően két exportáló gyártó azt állította, hogy az Amerikai Egyesült Államokból érkező behozatalok, a munkabérek emelkedése a közösségi gazdasági ágazatban, valamint a közösségi fogyasztás visszaesése jelentősen befolyásolja a közösségi gazdasági ágazat törékeny helyzetét. Az Egyesült Államokból érkező behozatalok tekintetében emlékeztetni kell arra (lásd a (140) preambulumbekezdést), hogy az ebből az országból származó behozatalok ára általában lényegesen meghaladta mind az érintett országból származó behozatal árait, mind pedig a közösségi gazdasági ágazat árait a vizsgálati időszak során. Emellett megállapították, hogy az Egyesült Államokból származó behozott termékek ára jelentősen magasabb volt, mint az említetteké az érintett időszak egészében. Ezért megállapítható, hogy ez a tényező nem volt kedvezőtlen hatással a közösségi gazdasági ágazat helyzetére. Az egy alkalmazottra jutó bérköltség érintett időszak alatti növekedését (12 %) tekintve meg kell jegyezni, hogy e tényező kedvezőtlen hatását a közösségi gazdasági

▼B

ágazatra nagyrészt kiegyensúlyozta a foglalkoztatás mértékének ezzel párhuzamos csökkenése, és így a bérköltség csupán 3,3 %-kal emelkedett. Az állítást, amely szerint e tényező jelentős hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, így el kellett utasítani. A fogyasztás visszaesése tekintetében a fentiekben valóban elismerik, hogy ez a tényező bizonyos mértékben hatással lehetett a közösségi gazdasági ágazat törékeny helyzetére. Azonban ezt a tényezőt nem lehet jelentősnek tekinteni, mivel a független vásárlóknak történő eladások mennyiségének csökkenése mindössze 2 % volt, szemben a fogyasztás 7 %-os csökkenésével. Az F. és G. szakaszban ismertetett megállapításokat figyelembe véve az a következtetés vonható le, hogy az Egyesült Államokból származó behozatal nincs kedvezőtlen hatással a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, és a két említett tényező szerepe elenyésző lehetett.

H. A KÁROSODÁS FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

(165) Amint már láttuk, a kiegyenlítő intézkedések kivetése csak korlátozott mértékben tette lehetővé a közösségi ipar számára az elszenvedett károsodásból való felépülést. A fent említett több tényező miatt még mindig törékeny és sérülékeny a helyzete. Ezért különböző tényezőket vizsgáltak meg annak meghatározása érdekében, hogy a közösségi ipar helyzete az intézkedések elévülésével változatlan maradna, javulna, vagy rosszabbra fordulna.

(166) Annak vizsgálata, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén a károsodás folytatódna és/vagy megismétlődne-e, különösen az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információkon alapul. A nem együttműködő exportőröktől az importárakra vonatkozóan kapott és az Eurostat alapján meghatározott információkat ugyancsak megvizsgálták. Megvizsgálásra került az együttműködő gyártók más exportpiacok felé tanúsított árazási magatartása, termelési kapacitása és készletei is. Végül értékelésre került az intézkedések hatályon kívül helyezésének a többi importárra valószínűleg gyakorolt hatása is.

2. A HARMADIK ORSZÁGOKBA IRÁNYULÓ EXPORT MENNYISÉGE ÉS ÁRA, VALAMINT A KÖZÖSSÉGBE IRÁNYULÓ EXPORT MENNYISÉGE ÉS ÁRA KÖZÖTTI ÖSSZEFÜGGÉS

(167) Megállapításra került, hogy a nem EU-országokba irányuló indiai kivitel eladási árai lényegesen a Közösségbe irányuló kivitel átlagárai, valamint a belföldi piaci árak alatt voltak. Az indiai exportőrök nem EU-országokba történő eladásai jelentős mennyiséget képviselnek, az exportra történő teljes értékesítés 73 %-át. Ezért úgy ítélték meg, hogy az intézkedések elévülése ösztönzést jelentene arra, hogy az indiai exportőrök jelentős mennyiségeket csoportosítsanak át a többi harmadik országba irányuló exportból a vonzóbb közösségi piacra, olyan árszinteken, amelyek még növekedésük esetén is valószínűleg a Közösségbe irányuló export jelenlegi árai alatt lennének.

▼B

3. KIHASZNÁLATLAN KAPACITÁSOK ÉS KÉSZLETEK

(168) Átlagban az együttműködő indiai gyártók jelentős tartalékkapacitással rendelkeznek, ami a vizsgálati időszakban a Közösségbe exportált mennyiség csaknem háromszorosát képviseli. Hasonlóképpen magasak a késztermékek átlagos készletei, és a vizsgálati időszak végén azok a Közösségbe exportált mennyiség 16 %-át képviselték. Ezért az EK-ba irányuló export jelentős növelésére a kapacitás létezik, különösen azért, mert nincs jelzés arra vonatkozóan, hogy a harmadik országbeli vagy belföldi piacok képesek lennének felvenni bármely többlettermelést. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy nagyon valószínűtlen az, hogy Indiában a belföldi piac – legalább négy más, versenyben álló gyártó jelenléte miatt – felvenné a négy együttműködő gyártó tartalékkapacitását.

4. KÖVETKEZTETÉS

(169) Az érintett ország gyártói ezért képesek exportmennyiségeik emelésére és/vagy átirányítására a közösségi piacra. A vizsgálat igazolta, hogy az összehasonlítható termékfajták alapján az együttműködő gyártók az érintett terméket alacsonyabb áron értékesítették, mint a közösségi ipar (az árkülönbség 2 % és 21 % között változott). Valószínűleg folytatódna ezen alacsony árak felszámítása, vagy azok még csökkennének is a világ többi részére felszámított árakhoz hasonlóan, amint azt a (134) preambulumbekezdésben említettük, az intézkedések kivetése előtti időszak piaci részesedésének visszaszerzése érdekében is. Az ilyen árképzési magatartás – az érintett ország gyártóinak azon képességével párosulva, hogy képesek jelentős mennyiségeknek a közösségi piacra történő szállítására – minden valószínűség szerint a piacon az árleszorító trendet erősítené, a közösségi ipar gazdasági helyzetére várhatóan gyakorolt kedvezőtlen hatással.

(170) Amint fentebb bemutatásra került, a közösségi ipar helyzete sérülékeny és törékeny. Valószínű, hogy a közösségi ipar az érintett országból támogatott árakon érkező behozatal nagyobb mennyiségével szembesülne, ami eladásainak, piaci részesedésének, továbbá eladási árainak romlásához, és ennek következtében gazdasági helyzetének az eredeti vizsgálatban megállapított szintjéhez képest történő hanyatlásához vezetne. Ezen az alapon az a következtetés vonható le, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése minden valószínűség szerint a már most is törékeny helyzet romlásához és a közösségi ipar még károsodottabb állapotához vezetne.

I. **KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

1. BEVEZETÉS

(171) Az alaprendelet 31. cikkének megfelelően megvizsgálásra került, hogy a létező kiegyenlítő intézkedések fenntartása a Közösség egésze érdekével ellentétes lenne-e. A közösségi érdek meghatározásának alapja a különböző érintett érdekek értékelésén alapult.

▼B

(172) Emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti vizsgálatban a rendelkezések elfogadását nem tartották a Közösség érdekével ellentétesnek. Továbbá az a tény, hogy a jelenlegi vizsgálat felülvizsgálat, és így a már hatályos kiegyenlítő intézkedések hatásait vizsgálja, lehetővé teszi a jelenlegi kiegyenlítő intézkedések érdekelt felekre gyakorolt, nemkívánatos hatásainak értékelését.

(173) Ezen az alapon megvizsgálásra került, hogy – a káros támogatás folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségére vonatkozó következtetések ellenére – léteznek-e olyan ezzel versengő indokok, amelyek egy olyan következtetésre vezetnek, hogy ebben az egyedi esetben nem szolgál közösségi érdeket az intézkedések fenntartása.

2. A KÖZÖSSÉGI IPAR ÉRDEKE

(174) A közösségi ipar szerkezetileg életképes iparágnak bizonyult. Ezt erősítették meg exportra történő eladásai, amelyek változatlanul magas szinten maradtak 2001 óta, és a kiegyenlítő intézkedések 1999-es kivetése után gazdasági helyzetének kedvező alakulása. Különösen az a tény áll éles ellentétben az intézkedések kivetését megelőző néhány évben tapasztalt helyzettel, hogy lényegében megállt a közösségi ipar piaci részesedésének romlása. 2001 és a vizsgálati időszak között a közösségi ipar veszteségeinek csökkenését is tapasztalta. Emlékeztetünk továbbá arra is, hogy Brazíliából és Izraelből érkező import útján kijátszás megállapítására került sor, és hogy a kötelezettségvállalások sem a kívánt módon működtek. Ha ezek nem következtek volna be, a közösségi ipar helyzete még kedvezőbb lett volna.

(175) Ésszerűen elvárható, hogy a közösségi ipar továbbra is hasznát látja a kivetett intézkedéseknek és további javulást tapasztal, lehetségesen piaci részesedésének visszaszerzésével és jövedelmezőségének javításával. Amennyiben az intézkedés fenntartása elmarad, valószínűleg a közösségi ipar nagyobb mértékű károsodása következne be az érintett országból támogatott árakon érkező, megnövekedett behozatal miatt, és jelenlegi szegényes pénzügyi helyzete tovább romlana.

3. AZ IMPORTŐRÖK/FELHASZNÁLÓK ÉRDEKE

(176) Amint azt a (20) preambulumbekezdésben említettük, csak egy importáló vállalat – amely egyben az érintett termék felhasználója is – működött közre teljeskörűen e vizsgálatban. Titoktartási okokból ezért nem tárhatók fel az ezen importőr/felhasználóra vonatkozó pontos számadatok. Azonban ezen importőr/felhasználó a közösségi importőrök/felhasználók helyzetét képviselőnek tekinthető, viszonylag magas forgalma miatt. Ez az importőr különféle forrásokból szerzi be a PET-fóliát, amelyekbe beletartozik India és a közösségi ipar is. A vizsgálati időszakban e társaság teljes forgalmának 20 %-ot el nem érő részét képviselte az Indiából származó érintett termék viszonteladása. A vizsgálati időszak forgalmában az együttműködő importőr/gyártó jövedelmezősége 5 % és 10 % között volt.

(177) Emlékeztetünk továbbá arra, hogy az eredeti vizsgálatban megállapításra került, hogy az intézkedések kivetésének hatása nem járna jelentős hatással sem az importőrökre, sem a felhasználókra. Az intézkedések ötéves hatálya ellenére a közösségi importőrök/-felhasználók folytatták beszerzéseiket többek között Indiából is. Nem érkezett jelzés arra vonatkozóan sem, hogy nehézségeket okozna más források felkutatása. Ezen túlmenően emlékeztetünk arra, hogy az intézkedések kivetésének a felhasználókra gyakorolt

▼B

hatása vonatkozásában a következtetés az eredeti vizsgálatban az volt, hogy a felhasználó iparban a PET-fólia költségének elhanyagolható jelentősége miatt valószínűtlen, hogy a költségek emelkedése a felhasználó iparágakra jelentős hatást gyakorolna. Az intézkedések kivetése után sem tártak fel ellentétes jeleket. Ezért meg kell állapítani, hogy a kiegyenlítő intézkedések fenntartása valószínűleg nem gyakorolna jelentős hatást a Közösség importőreire/felhasználóira.

4. AZ ALKATRÉSZGYÁRTÓK ÉRDEKE

(178) Az eredeti vizsgálat azt a következtetést vonta le, hogy a közösségi alkatrészgyártókra kedvező lenne az intézkedések kivetése. Amint az fentebb jelzésre került, csak egy beszállító működött együtt a vizsgálatban, és megerősíti ezt a tényt, mivel szinte kizárólag közösségi gyártóknak szállít és ez pénzügyi helyzete romlására vezetne. Ezért megállapítható, hogy az intézkedések fenntartásának továbbra is kedvező hatása lenne a beszállítókra.

5. KÖVETKEZTETÉS

(179) A fentiekre tekintettel az a következtetés vonható le, hogy a közösségi érdek alapján nincsenek az intézkedések fenntartása ellen szóló okok.

J. **KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

(180) Minden felet tájékoztattak azon lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a létező intézkedések fenntartására vonatkozó ajánlást szándékoztak tenni. Határidőt is biztosítottak számukra, hogy a közlést követően arra válaszoljanak.

(181) A fentiekből következik, hogy az alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdésében előírt módon az Indiából származó PET-fólia behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedéseket fenn kell tartani. Emlékeztetünk arra, hogy az intézkedések *ad valorem* vámokból álltak.

(182) Amint azt a (4) preambulumbekezdésben vázoltuk, a hatályos kiegyenlítő intézkedéseket kiterjesztették ezen felül a PET-fólia Brazíliából és Izraelből szállított behozatalára, függetlenül attól, hogy azokat Brazíliából vagy Izraelből származóként jelentették-e be. Az érintett termék behozatalára a (181) preambulumbekezdésben meghatározott, fenntartandó kiegyenlítő intézkedéseknek meg kell egyezniük azokkal, amelyeket kiterjesztettek a Brazíliából és Izraelből szállított behozatalra, függetlenül attól, hogy azokat Brazíliából vagy Izraelből származóként jelentették-e be. Az 1976/2004/EK rendelettel kiterjesztett és a 101/2006/EK rendelettel módosított intézkedések alól mentesített brazíliai és izraeli exportáló gyártókat mentesíteni kell az e rendelettel kivetett intézkedések alól is.

(183) Ezen egyedi vállalat e rendeletben meghatározott kiegyenlítő vámtételeit a mostani vizsgálatban az együttműködő exportőrökkel kapcsolatban tett megállapításai alapján határozták meg. Így azok kizárólag az e vállalatok, és így az említett jogalanyok által előállított termék behozatalára vonatkoznak. Semmilyen más, a rendelet rendelkező részében név és cím szerint kifejezetten meg nem nevezett vállalat – ideértve a kifejezetten említett

▼B

vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is – által gyártott termék nem részesülhet e vámtételek kedvezményeiből, és azokra a „minden más vállalatra” érvényes vámot kell kivetni.

(184) Minden olyan kérést, amely ezen egyéni társaságra vonatkozó kiegyenlítő vámtétel alkalmazására vonatkozik (pl. a jogalany nevének megváltozását követően vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) minden, különösen a társaság termeléséhez, hazai és exporteladásaihoz kapcsolódó tevékenységének módosítására vonatkozó információval együtt, pl. azzal a névváltoztatással, vagy a termelési vagy az értékesítési egységekkel összefüggő információval együtt a Bizottsághoz kell címezni ([1]). A Bizottság – indokolt esetben – a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának frissítésével.

(185) A kiegyenlítő vámok teljes körű végrehajtása érdekében a maradványvámot nemcsak a nem együttműködő vállalatokra kell alkalmazni, hanem azokra is, amelyeknek a vizsgálati időszakban egyáltalán nem volt exportjuk. Azonban ez utóbbi vállalatoknak az alaprendelet 20. cikkének követelményei teljesítése esetén lehetőségük van e cikkel összhangban felülvizsgálati kérelem benyújtására, helyzetük egyedi megvizsgáltatása érdekében,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ezennel végleges kiegyenlítő vám kerül kivetésre az alábbi KN-kódok alá tartozó, Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatalára: ex 3920 62 19 (TARIC-kódok: 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 és 3920 62 19 94) és ex 3920 62 90 (TARIC-kódok: 3920 62 90 33 és 3920 62 90 94).

▼M4

(2) Az alább felsorolt vállalatok termékeinek uniós határparitáson számított, vámkezelés előtti, nettó áraira alkalmazandó végleges, kiegyenlítő vámtételek a következők:

Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	5,4	A028

([1]) Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, B. Igazgatóság, J-79 5/17, B-1049 Brüsszel.

▼M4

Vállalat	Végleges vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	8,4	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122003, Haryana, India	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	6,4	A027
Az összes többi vállalat	19,1	A999

▼B

(3) A (2) bekezdésben meghatározott, az Indiából származó behozatalra vonatkozó végleges kiegyenlítő vám ezennel kiterjesztésre kerül a Brazíliából és Izraelből szállított, ugyanezen polietilén-tereftalát fólia behozatalára (függetlenül attól, hogy Brazíliából vagy Izraelből származóként jelentették be azokat) (TARIC-kódok: 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) a következők által gyártott termékek kivételével:

Terphane Ltda BR 101, km 101, City of Cabo de Santo Agostinho, Pernambuco állam, Brazília (kiegészítő TARIC-kód A569),

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Izrael (kiegészítő TARIC-kód: A570),

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Izrael (kiegészítő TARIC-kód: A691),

▼M5

S.Z.P. Plastic Packaging Products Ltd, PO Box 53, Shavei Zion, 22086 Izrael (kiegészítő TARIC-kód: A964).

▼B

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó, hatályban levő rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.